

[Flygaard]

ningsproblemet. Ingen af de fremsatte forslag er vel ideelle, men hvis man gennemførte en ren proportionalbeskatning, så ville man vel stort set have løst sambeskatningsproblemet.

Dernæst vil jeg gerne vende mig til nogle bemærkninger om spørgsmålet om fradrag i indkomst og fradrag i skat. Der er ingen tvivl om, at der er store økonomiske problemer knyttet til, om man kan få det som et fradrag i indkomsten, eller om man kan få det som et fradrag i skatten. Jeg tror nok, at man, hvis man vil bevare den nuværende ordening, må erkende, at hvor en indkomsterhvervelse medfører nogle direkte udgifter, så skal der indrømmes et fradrag i indkomsten og ikke et fradrag i skatten. Men også hele denne problemstilling ville jo falde væk, hvis man gik over til en ren proportionalbeskatning. Vi vil gerne i denne forbindelse sige, at vi i høj grad er tilhængere af, at man får en sanering af det, vi kalder fradragsjunglen. Det er givet, at en række fradrag uden skade kunne slettes.

Vi vil også gerne pege på, at hvis man gennemførte en proportionalbeskatning, så kunne man om rentebeskatningen stort set sige, at den ville blive selvkontrollerende, og det ville vel også ud fra et administrativt synspunkt være en fordel.

Vi kan også komme med nogle betragtninger om selskabsbeskatningen, hvor man jo tit og ofte har diskuteret, om man skulle have en kraftigere selskabsbeskatning end den personlige beskatning. Hvad det ville betyde, har man aldrig rigtig kunnet definere. Det kan man vel ifølge sagens natur heller ikke, men man kan kun nå til en ensartet beskatning, hvis man her får en proportionalbeskatning, der i realiteten vil stille selskaber og personer ens.

Til slut skal jeg blot sige, at vi som sagt gerne vil være med til at se på det radikale forslag i skatte- og afgiftsudvalget, og jeg håber, at vi kan få undersøgt en række forhold, der kan være af betydning for et meget centralt emne i indkomstbeskatningen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke de af ordførerne, der var positive over for forslaget eller væsentlige dele af det, og ikke mindst takker jeg for de ord, der faldt fra den socialdemokratiske ordfører. Det er jo nok så interessant i denne

koalitionsregerings dage at bemærke den afgjorte forskel, der var i modtagelsen hos de to partier. Det kan godt være, at udvejen bliver, at vi må se at få en ny regering. Med det, man har lagt op til, er det måske heller ikke så langt væk, for der skal jo skrives en regning på det, vi vedtager i morgen, og den bliver man jo nok ikke så enig om, som man er blevet enig om at holde udsalg på sine principper.

Jeg vil komme med en række bemærkninger, men jeg skal nok prøve at samle dem under visse overskrifter.

For det første er der skelnen mellem renter af privat gæld og af erhvervs-gæld. Jeg har noteret mig, at i hvert fald skatteministerens fortsat fastholder, at det er hans hensigt, hvis det kan gøres, at afskaffe retten til at fradrage renter af privat gæld, og at der foregår undersøgelser af muligheden for at skelne i ministeriet. Jeg skal kun gentage, at vi jo har haft et par udvalg, der har sagt, at det ikke er muligt uden betydelige ændringer af det nuværende skattesystem at gennemføre en sådan skelnen, men jeg noterede mig også, at venstres ordfører var knap så kategorisk i dette spørgsmål. Det er værd at huske, at det, vi diskuterer, er, om vi skal have det forslag, jeg er kommet med, en godtgørelse på 40 pct., eller en afskaffelse.

Så har der været sagt noget om, at jeg ikke i tilstrækkelig grad fastholder det nuværende skattesystems skelnen mellem de fradrag, der er nødvendige for at erhverve indkomsten, og de fradrag, der bare gives af anden grund, undertiden bare som led i et politisk kompromis, og dér har man bl. a. talt om fradrag for transport mellem hjem og arbejdsplads; det var vist venstres ordfører, der var længst inde i det.

Jeg vil dog anbefale, hvis vi skal have en udbyttegivende diskussion her i salen eller senere i udvalget, at venstres ordfører og andre, der ikke måtte være klar over det eller har glemt det, læser eller genopfrisker den betænkning, der kom fra skatteudvalget, hvor man netop gjorde opmærksom på, at fradrag for transport mellem hjem og arbejdsplads egentlig helt burde afskaffes. Det kan ikke fornuftmæssigt være indført af hensyn til erhvervelsen af indkomsten, for indkomsten er ganske uafhængig af, om man bor i Hellerup, eller om man bor på Christianshavn, hvis man arbejder på Rådhuspladsen. Vi har